

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/441/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613207138
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7613207138.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: Dopravného podniku Bratislava, a.s., so sídlom v Bratislave, Olejkárska č. 1, IČO: 00 492 736, právne zastúpeného JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Bratislave, Námestie Martina Benku č. 9, proti žalovanému: H. U., F.. XX.X.XXXX, F. T. W. Č.. XXX, zdržujúcemu sa na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníčkou D.. D. E., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Spišská Nová Ves, o zaplatenie 50,70 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 28.8.2013, č.k. 6C/230/2013-29 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 50,70 eur v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a trovy konania na účet právneho zástupcu žalobcu a to z titulu súdneho poplatku v sume 8,25 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 43,94 eur.

Rozsudkom súd prvého stupňa v celom rozsahu vyhovel nároku žalobcu, ktorého sa voči žalovanému domáhal s poukazom na to, že tento cestoval prostriedkom mestskej hromadnej dopravy na linke č. XXX bez toho, aby sa preukázal platným cestovným lístkom.

Rozsudok odôvodnil súd prvého stupňa tým, že vo veci rozhodol bez pojednávania postupom podľa § 115a ods. 2 O.s.p. vzhľadom na to, že ide o drobný spor a pri rozhodovaní vychádzal z predložených dôkazov žalobcom. Z nich mal za preukázané že žalovaný porušil ustanovenia Prepravného poriadku, preto ho v zmysle ust. § 760 Obč. zák., ako aj článku 6 Prepravného poriadku Mestskej hromadnej dopravy v Bratislave a článku 5 Tarify Mestskej hromadnej dopravy v Bratislave zaviazal uhradiť žalobcovi cestovné 0,70 € a úhradu 50 €.

Rozhodnutie o trovách konania založil na ust. § 150 ods. 2 O.s.p., keď konštatoval, že trovy konania predstavujú žalobcom zaplatený súdny poplatok z návrhu v sume 16,50 € a z trov právneho zastúpenia advokátom a to za 3 úkony právnej pomoci po 16,60 € a 3 x 7,81 € režijného paušálu v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. a taktiež DPH. Konštatoval, že žalobcovi priznal odmenu za právne zastúpenie advokátom iba v 1/2-ici trov, keďže trovy v takejto výške považoval za primerané vo vzťahu k pohľadávke žalobcu. Poukázal na to, že ide o hromadné žaloby podávané na sudy, kde sa opakujú dôvody, ako aj právna kvalifikácia.

Proti uzneseniu podal včas odvolanie žalobca. Tento žiadal napadnutý rozsudok zmeniť vo výroku o trovách konania a tieto mu priznať v celej ním uplatnenej výške 87,88 €. V odvolaní uviedol, že rozhodnutie vo výroku o trovách konania vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď súd nesprávne aplikoval ust. § 150 ods. 2 O.s.p.. Pripustil, že aj prejednávajúcu vec možno zaradiť do kategórie tzv. drobných sporov podľa § 200 písm. e/, a/ O.s.p.. Neprimeranosť trov konania v takýchto sporoch voči pohľadávke je však potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne. Poukázal na ustálenú súdnu prax, najmä rozhodovanie Krajského súdu v Bratislave, ktorý v obdobných prípadoch stotožnil skutkovým stavom, zmenil prvostupňové rozhodnutie s odôvodnením, že aj v konaní predmetom ktorého je drobný spor, musí vždy postupovať dôsledne podľa vyššie uvedených zásad, pretože ani v takýchto konaniach sa nezmenila rovnosť účastníkov konania (§ 1, § 18 O.s.p.) a ústavné právo každého domáhať sa ochrany na súde a právo účastníka na spravodlivý proces. Nemožno preto nepriznať, resp. znížiť trovy konania len preto, že ide o drobný spor, ale s poukazom na ust. § 150 ods. 2 O.s.p.. Takýmto svojím postupom, ktorým súd nenáležite odôvodnil svoje rozhodnutie, resp. absentujú také argumenty, ktoré by mali pre rozhodnutie rozhodujúci význam, nepochybne odníma účastníkom konania možnosť konať pred súdom. Poukázal na to, že zákon nedefinuje pojem „neprimerané“ a ani súdna aplikačná prax nevygenerovala rozsah neprimeranosti, avšak tento nedostatok nemožno ospravedlniť tým, že súd odôvodní svoje rozhodnutia a nevysvetlí akými úvahami sa riadil pri použití označeného ustanovenia O.s.p.. Preto je potrebné toto ustanovenie vykladať v súlade s dôvodovou správou k zákonu č. 384/2008 Z.z., ktorým bol s účinnosťou od 15.10.2008 zmenený a doplnený O.s.p.. V zmysle dôvodovej správy môže súd pristúpiť k zníženiu neprimeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke v drobných veciach neprimerané. V týchto konaniach najmä trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu, ako samotná pohľadávka. Má za to, že súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku nedostatočne odôvodnil zníženie trov konania a to len tým, že tieto sú vo vzťahu k pohľadávke neprimerané, pričom sa nezaoberal výškou vzájomného pomeru, výšky trov konania a trov právneho zastúpenia a istiny. Má za to, že niekoľko násobne vyššiu sumu je potrebné z logického výkladu dôvodovej správy chápať tak, že ako minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako samotná istina, čo v tejto prejednávacej veci nie je. S poukazom na to, považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Poukázal na to, že zaplatenie súdneho poplatku je obligatórnou povinnosťou žalobcu, a preto nemožno podľa správneho úsudku a dobrej vôle znižovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadania na výšku súdneho poplatku.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a na základe toho dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa sa zákonným spôsobom vypořadal s jeho povinnosťou pri rozhodovaní tzv. v drobných sporoch prihliadať na primeranosť výšky trov konania k hodnote predmetu sporu a v návaznosti na to aj správne o týchto trovách rozhodol.

Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie, než ako rozhodol súd prvého stupňa.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z ust. § 142 ods. 1 a § 150 ods. 2 O.s.p..

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenia práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Z ust. § 142 ods. 1 vyplýva základná zásada pri rozhodovaní o trovách v sporovom konaní podľa ktorej neúspešný účastník v konaní zodpovedá za náhradu trov úspešnému účastníkovi. Občiansky súdny poriadok upravuje aj určité výnimky uvedenej zásady, medzi ktoré patrí aj ust. § 150 ods. 2

O.s.p.. Správne poukázal žalobca v odvolaní na to, že toto ustanovenie bolo do Občianskeho súdneho poriadku zakomponované novelou - zákonom č. 384/2008 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť 15.10.2008. Účelom tejto zákonnej úpravy bolo umožniť súdu preskúmať účelnosť a primeranosť výšky trov konania v sporoch s nízkou hodnotou a táto novelizácia bola vyvolaná poznatkami zo súdnej praxe, podľa ktorých v sporoch s nízkou hodnotou sporu veľmi často prevyšoval nad záujmom rozhodnutia vo veci záujem dosiahnuť v spore čo najvyššie trovy konania, ktoré v niektorých prípadoch presahovali aj niekoľkonásobok hodnoty predmetu sporu. Uvedené ustanovenie teda umožňuje súdu posudzovať v takýchto sporoch primeranosť výšky trov, pri ktorom je povinnosťou súdu prihliadnuť nielen na samotnú hodnotu predmetu sporu a výšku uplatňovaných trov konania, ale predovšetkým na skutkovú a právnu náročnosť sporu a v náväznosti na to aj primerané množstvo práce pre advokáta pri poskytovaní právnej pomoci v takýchto veciach. Skutočnosť, že v dôvodovej správe je poukázané na extrémne prípady, v ktorých výška trov konania niekoľkonásobne prevyšovala hodnotu predmetu sporu, ešte neznamená, že za neprimerané nemožno považovať aj také trovy konania, ktoré nepredstavujú takto naznačený rozdiel.

Odvolací súd sa zhoduje so závermi súdu prvého stupňa v tom, že v danej veci sa jedná o spor s nízkou hodnotou predmetu konania, ako aj so záverom, že predmetom konania je nárok dopravného podniku vyplývajúci z cestovania bez platného cestovného lístka a zo súdnej praxe je zrejmé, že žalobca, ako aj iné dopravné podniky z tohto titulu podávajú veľké množstvo tzv. hromadných žalôb, ktoré majú známky skutkovej, ako aj právnej zhodnosti, s čím súvisí aj nižšia náročnosť právnej pomoci. Odvolací súd k týmto dôvodom považuje za potrebné dodať, že je aj povinnosťou žalobcu, aby svoje nároky v takýchto sporoch uplatňoval racionálne s čo najnižšími nárokmi na trovy konania.

Odvolací súd považuje za dôvodnú odvolaciu námietku žalovaného v tom, že pri vyhodnocovaní primeranosti týchto trov je potrebné zohľadňovať trovy právneho zastúpenia vzhľadom k tomu, že trovy v súvislosti so zaplatením súdneho poplatku nemá možnosť samotný žalobca ovplyvniť. Aj s poukazom na tieto závery považuje však odvolací súd priznané trovy konania žalobcovi vo výške 43,94 € za trovy v sume približujúcej sa výške istiny tvoriacej predmet sporu, a takto ustálenú výšku trov právneho zastúpenia považuje za primeranú.

S poukazom na tieto dôvody rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil.

Rozhodovanie o trovách odvolacieho konania sa zakladá na ust. § 142 ods. 1. Neúspešnému žalobcovi v odvolacom konaní náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalovanému odvolacie trovy nevznikli, preto odvolací súd nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.